Рік III. Львів, 9. червня 1929. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 24

ПРАВДА
ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм..
„ПРАВДА"
Львів, вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4—48,

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 10 зол. Піврічно 5 зол. Чвертьрічно 2 зол. 50 сот. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 амер. доляри або їх рівновартість.
Поодинокое число коштує 20 сот.

Градові бурі

В останніх днях всю Галичину навістили великі тучі й градові бурі, які спричинили великі шкоди. В околиці Перемишля, в Горохівцях обірвалася хмара, а спливаюча з гір вода залила около 40 домів в Пикуличах. Шість домів поважно ушкоджених. В сяніцькім повіті обірвалася градова хмара над селами Лозиня, Добра шляхотська й Добра рустикальна. Все збіже знищене там майже до тла, бо через пів години падав грубий град. Кілька домів ушкоджених. Місцями вода злила по полях всю урожайну верству землі. Найбільше потерпів березівський повіт. Там наслідком нагальної бурі з громами й обірвання хмари вилили ріки Стебниця й Рукельня. Вода залила містечко Ясениця, Березів, Старе Село, Хомниська, Приситницю, Дидню, Яблінку і Відрно. В Хомні грім ударив у церкву й поразив 3 жінки.

——о——

КАТАСТРОФА В ЧАСІ ПЕРЕГОНІВ

В часі міжнародних самоходових перегонів на гірській дорозі коло Циттав у Німеччині скоїлася страшна катастрофа. Самохід чеського спортовця Малі-Морхенштерна зачіпив на скруті в шаленім бігу за придорожне дерево, перекинувся в воздусі, впав між приглядаючуся перегонам публику й задержався на телеграфічнім стовпі. Троє людий з публики понесло смерть, а 12 тяжкі рани. Власник авта відніс лиш легкі рани. Перегони перервано. Знимка представляє місце описаної катастрофи.

——о——

Повені в совітах і в Мезопотамії

В північному Союзі коло Мурманська повінь залила залізничий шлях на просторі 30 км. Треба було спинити рух поїздів між Ленінградом і Архангельськом. На півдні вилляв Дон та затопив кілька міст і частину Ростова. Ще страшніша повінь навістила Мезопотамію, де з берегів виступили великі ріки Евфрат і Тигр. Ціла майже країна залита водою. Лише верхи домів і святинь сторчать понад воду. Тисячі людей мало втопитися. Повінь, кажуть вчені, потреває кілька тижнів.

——х——

Арешти укр. комуністів у Закарпатській Україні

Чеська влада перевела масові арештування серед українських комуністів Закарпатської України. Всього арештовано 60 людей. Їх обвинувачують у тому, що вони аґітували за відділенням Закарпатської України від Чехословаччини й за прилученням її до Радянського Союзу. Українські комуністи Закарпатської України мали мати свої осередки у Відні й Києві.

Зневага процесії і її наслідки.

В неділю 2. червня с. р. в день віддання латинського празника Божого Тіла у Львові, в часі процесії з костела св. Анни на вулиці Зиґмунтівській з будинку, в якім міститься приватна жидівська ґімназія посипалися з вікон на йдучих у процесії вірних відломки тинку, скірки з хліба та роздалися обидливі свисти й крики.

Отся зневага процесії викликала грізне розярення між вірними, що лише завдяки пошані до Нсв. Тайн, які несено на чолі процесії, не дались спровокувати до ніяких нагальних, нарушуючих поваги хвилі вчинків.

Вістка про зневагу процесії рознеслася стрілою по місті. Вечером того дня урядили польські академіки ряд бурливих демонстрацій рівночасно перед ріжними жидівськими установами. В часі того демонстранти вдерлися до редакції й друкарні жидівського часопису „Хвиля". Порозбивали там і порозсипували друкарські касти з черенками, ушкодили машини до складання та друкарську ротаційну машину.

Инша ватага демонстрантів вдерлася до будинку жидівської ґімназії при вул. Зиґмунтівській, де саме відбувалося засідання матуральної комісії. Там зруйнували до тла всі наукові ґабінети, фізичний, природничий, рисункову салю й инші. Цікаво, що не пошанували навіть портрету достойників держави та польських ґероїв і поетів. Члени матуральної комісії мусіли ратуватися втечею. Опісля знищили демонстранти жидівський академічний дім при вул. Тереси.

В часі того, після урядового звіту львівського старости ґродського арештовано около 40 польських академіків.

Пізним вечером поліції вдалося завести лад і спокій на вулицях Львова.

——о——

Америка годиться на зменшення довгів

З Вашинґтону доносять, що президент Гувер відбув довшу конференцію з представниками партій. На цій конференції обговорювано справу довгів, які поодинокі европейські держави мають заплатити Америці. Американська преса доносить, що істнує проєкт зменшення цих довгів на 10 проц., цебто на 30 міліонів долярів. І саме цей проєкт був темою нарад згаданої конференції. В звязку з цею конференцією американські політики надіються, що репараційна комісія закінчить свої наради як найліпшим успіхом.

Зі світа

Квартал протирелігійної пропаганди.

В большевії призначено повні три місяці на скріплення протирелігійної пропаганди. В тім часі розкинуть большевики багато міліонів протирелігійних летючок, відозв, ґазет, брошур і рисунків, у котрих хулять Богу і плюгавлять Церкву та всяку релігію.

Землетрус в Туреччині та Румунії.

Землетрясення, що зачалося в Персії, заточило дуже широкий круг. Дня 20. V. навістило сильне землетрясення Туреччину. Дотепер начислено 950 завалених домів і 39 вбитих. Того самого дня відчуто легке землетрясення в Букарешті в Румунії, яке одначе не заподіяло жадної шкоди.

Нова секта.

„Беднота“ доносить: У малім селі Таляво, в центральній Росії, появилася нова секта „хрестоносці“ й поширилася в цілім ряді губерній, хоч основника секти, б. монаха Фйодора Рибалкіна заслано в Сибір. Рибалкін був поклонником Тихона й жив як пустельник. Навіть у найостріші зими ходив босий і з незакритою головою. Секта його веде завзяту боротьбу з сов. владою: не пе, не курить, не платить добровільно податків, не посилає дітей до совітських шкіл, не бере участи в ніяких совітських зборах з виїмком економічних і ширить відозви та листівки між червоним військом, у котрих взиває, щоби військові „брати во Христі“ замінили червону звізду синим або білим хрестом. „Слово — кажуть хрестоносці — голосить, що скоро зявляться білі лицарі з огненним мечем і знищать всіх безбожників, поклонників і почитателів Антихриста“. Чрезвичайка ствердила, що та секта має великий успіх і що нею руководять „контрреволюціонери“. Сектярі носять на грудях вишиті чорні хрести, жінки їх сині, дівчата білі.

Бють комуністів на Полтавщині.

„Комуніст“ доносить, що товпа селян убила тов. Чамару, редактора орґану „Большевик Полтавщини“, котрий їздив по селах, аґітуючи за основуванням хліборобських комун. Чрезвичайка увязнила 17 учасників нападу.

Катастрофи.

У Норвегії м. Ґрубенес у фабриці вибухових матеріялів вибухла нітроґліцерина і знищила три будівлі; 1 ранений, кількох убитих. — Повінь залила пристань в Арханґельську. — Хмаролім залив вулиці Дніпропетровська; 15 осіб потонуло. — У Штрасбурґу згоріла частина фабрики свічок. — Німецький пароплав „Буссе“ сів на мілину в густій мряці. — У Рабаті (Марокко) впав горіючий літак з двома летунами. — В Італії підчас бурі розбився об гору Ортано військовий літак: 5 осіб убитих.

Дальше відбирають церкви.

Преса доносить: В Ленінґраді замикають большевики церкву св. Іоана Предтечі на Вибогрській стороні й Апраксинську церкву Вознесення Христового передають комуністичній орґанізації для уряджения в ній кухні й „червоного клюбу“. В Ростові на Дону комуністична преса розпочала кампанію, щоб тамошну нову катедру відобрати й урядити в ній „радіо-клюб“.

Відозва югославянського короля до Хорватів.

Білгородські ґазети доносять, що король Олександер виготовив відручне письмо до хорватського народу. У цьому письмі говориться про це, що теперішні відносини в Югославії треватимуть до цеї пори, доки не усунеться шкідливих наслідків дотеперішньої господарки партійних політиків. В виду цього король просить всіх Хорватів, щоби вони співпрацювали з ним в хосен великого діла і піддержували його для добра держави.

Президент Латвії у шведського короля.

Президент латвійської республики Семґальс приїхав латвійським ледоломом „Християн Вальдемар“ до Стокгольму, щоби офіціяльно відвідати шведського короля. Король прийшов на палубу латвійського корабля. Король Ґустав ревізитує президента Семґаляса з кінцем червня після офіціяльної гостини в Естонії.

Конференція Малої Антанти в Білгороді.

У Білгороді відбувається конференція Малої Антанти. Перед відкриттям конференції югословянський король приняв у себе на послуханню міністрів Бенеша та Міронеску.

Червоний терор на Україні.

З Москви приїхав на Україну начальник чрезвичайки Ягода, котрий те-

---

К. К. 17

Св. Апостол Павло

— Ось так це вже друга більша невдача! Та ця в Атенах не боліла мене так, як ця між моїми. Жаль мені і сумно мені на серці, що вони такі затверділі на слова Правди — говорив Павло й хвилину йшов мовчки, а потім знов говорив: — Думаю, що тут між коринтійськими поганами піде нам краще. Не буду я вже тут ні вченістю пописуватися, ні мудрощами. Благовіствати буду простими словами, ясно й приступно для всіх. Найдуться й тут учені та фільософи, та я вже не буду з ними їх оружем, фільософуванням воювати. Просто й ясно говоритиму, як Христос Господь навчав.

— А вжеж — притакнув Сила — свята Правда Божа не потребує прикрас людських мудрощів.

Юст вибіг із дому на привітання гостей і радий та щасливий увів їх у свої хороми.

Так Павло з товаришами остав у нього, щоб поганам голосити Христову науку.

І як заповів, голосив уже коринтянам науку про хрест Господній, про муки й смерть Христа та про його славне воскресення просто, без мистецьких прикрас слова, без учених вияснювань, голосив саме евангелія в найпростшому виді. І хоч деякі з учених греків посміхувалися з його простих слів, дурнотою вважали науку про Христа на хресті, Павло не змінив уже свойого способу проповіди. І диво! Його слова голошені просто та твердо западали в серця слухачів і розбуджували їх та жар, огонь розпалювали в серцях. Правда, не багато було фільософів, вельмож та могутників між цими, що приставали до Павла. Вони сливе всі належали до середніх і найнизчих станів, цих станів, що найбільше зазнавали терпінь, нужди й знущань, саме від цих вельмож і могутників — низи й безсилля великого міста, що в цьому місті ніякого не мали значіння. Усі ці, що щоб помогти братам у недолі мусили добувати з калитки заощаджений у тижні дрібний гріш, всі вони й раби, вони насамперед, вони одні з перших мали отворені серця для науки вбогого мужа, що голосив їм евангеліє про Розпятого Сина Божого, науку, що вказувала їм понад терпіння цього життя на воскресення, на небесні радощі, що все перевисшають. І ці прості люде стали потім голосителями й ширителями віри Христової, що їй потім піддалися й могутні світа цього.

І диво, як умів Павло, високовчений знизитися до цих простих людей. Цей із природи такий гордий муж, із сильним почуттям независимости зробився слугою всіх, щоб успішніше навертати до віри. Жидам бажав він бути Жидом, а цим, що були вільні від жидівського закона, був він теж вільний від нього. Зі слабими бажав він бути слабим і знизитися до розуміння неосвічених для евангелія, щоб бодай декого врятувати, для царства Божого здобути.

Дім Юстина, хоч був уже не в жидівській дільниці, та не далеко був від жидівської школи. А в цій школі був старшиною Крисп, що давніш уже ввірував у Христа з усім домом своїм. Він говорив Павлові:

— В моїй школі можеш безпечно проповідь вести. Я подбаю, що крім Жидів й поган богато приходитиме, що радо слухатимуть твоєї науки...

На це Павло:

— Я зарікся вже проповідувати Жидам, та коли кажеш, що в тебе буде багато поган, то я навчати буду в твоїй школі.

І проповідував. Пильно слухали його погане й чимало наверталося та охрестилося. Однак і тут жидівські книжники виступали проти Павла та погрожували йому.

І думав вже Павло перестати й тут заходити.

Та одної ночі мав видіння. Казав Господь Павлові в нічному видінні: —

пер заступає хорого Менжинського. Ціль його приїзду: контроля роботи чрезвичайки на Україні та вишукання нових способів проти убийств совітських урядників. В Ніжині, Полтаві, Умані та Дніпрельстані розстріляно 37 українців, переважно селян.

Свята війна проти совітів.

Алі-Хан, емір Бухари, оповістив відозву, котрою взиває всі туркестанські племена і народи до святої війни проти совітів. Він пише: „Настав час для народів Туркестану, звільнитися зпід ярма безбожників. Бухара зачинає ту святу війну в порозумінні з Дажунаід-Ханом, геройським оборонцем Хиви і з Ібрагімом, вождом узбекських повстанців. Ми не боремося проти Росії, тільки навпаки, в союзі з російською еміграцією хочемо повалити владу совітів і віримо, що народ Росії прилучиться до нашого повстання також на своїй землі". При кінци відозва згадує і про те, що Габібуллах, хан Афганістану прирік повстанцям також свою поміч проти совітів.

Комуністичний редактор виступив з партії.

Перший льокальний редактор берлінського головного органу ком. партії, Фріц Кеглер, оповістив лист такого змісту: Отсим заявляю, що виступаю з комуніст. партії по 11 літах приналежности до неї. Останною причиною, котра мене спонукала до того, були трупи робітників, які без пожитку впали 1. мая. Певно, боротьба робітничої кляси за владу вимагає тяжких жертв, одначе не ізза авантурників, які з пролетаріятом не мають нічого спільного. Хто хоче бути співвинним у проливі робітничої крови, той може й дальше оставати в тій партії.

Упадок совітської валюти.

Совітська валюта втратила 70 прц. своєї вартости. В Берліні можна купити червонець за 5 марок.

Три смертні присуди в совітах.

Головний політичний уряд у Москві оголосив комунікат про викриття контрреволюційної організації у заряді залізничих транспортів та в промислі видобування золота і плятини. Організації ці стреміли до повалення радянського устрою. Головними провідниками першої з тих організацій були Мек і Волічков, які в радянській службі занимали висчі становища. На чолі другої організації стояв Пальчинський, б. міністер в уряді Керенського, а тепер професор університету в Ленінграді. Всіх цих трьох головних провідників засуджено на кару смерти і вирок виконано. Инших обжалованих засуджено на тяжку вязницю.

Битва війська з морськими розбишаками.

На китайських водах нападали морські розбишаки на кораблі, забирали богатих купців в полон і за великий окуп випускали на волю. На днях державна китайська фльота звела правдиву морську битву з тими розбишаками. Багато їх лодок затоплено. 1000 розбишак втопилося, а 250 попало в полон.

Заборона конкурсів краси.

З Риму доносять, що Муссоліні розіслав циркуляр до префектів, котрим забороняє уряджувати конкурси краси. Як причину тої заборони подано, що такі конкурси се пародія суперництва, яка розбуджує тільки порожнечу.

Шумського виселяють з території Рад. Союзу.

Берлінська ґазета „Руль" подає, що московське політичне бюро рішило виселити з території Рад. Союзу провідника українських комуністів, якому закидують сепарастичні стремління. Шумського відставлять до Туреччини.

Кровавий вислід повстання у Мехіку.

Загальне зіставлення жертв та матеріяльних втрат представляється жахливо, а саме: 4 тисяч вбитих, 11 тисяч ранених і 45 міліонів долярів шкід.

Чого жадають Анґлійці від Польщі.

Польща виповіла умову анґлійській лісовій фірмі, що експльотувала біловежську пущу. На це анґлійська фірма сейчас зажадала заплати 17 міліонів фунтів штерлінґів, (730 міліонів золотих) за передвчасне виповідження умови. Як ні — то анґлійські капіталісти здержать доплив чужих капіталів до Польщі.

Новий бельґійський парлямент.

Після останніх парляментарних виборів склад нового бельґійського парляменту представляється ось так: католики мають 76 мандатів, (передше 78), соціялісти 70 м. (пер. 78), ліберали 27 (пер. 23), фронтовики 11 (пер. 6), комуністи 1 м. (пер. 2) і один дикий. В сенаті католики і ліберали вдержали свій стан

Не бійся, тільки говори й не мовчи: бо я з тобою й ніхто не зважиться тобі зробити нічого лихого, бо багато в мене вірних мені в городі цьому.

Павло набрав духа й уже не кидав цеї школи. Навчав там півтора року слова Божого й мав великі успіхи.

Успіхи Павла в Коринті та в околиці не давали жидівській старшині спокою. Вона разураз підбурювала жидівське населення проти Павла.

— Він усю нашу віру перевертає до гори корінем, він відступник — говорили вони в божницях народові.

Та поки в Ахаї був давний намісник, не важилися напаствувати його, бож відали, що намісник знає, що Павло римський громадянин.

Та як настав новий намісник Ґалион, Жиди думали, що він не пізнав ще добре місцевих відносин і можна перед ним наговорити на Павла та на християн, що їм треба буде.

І одного разу, коли Павло проповідував, напали Жиди на нього однодушно, схопили його тай повели до намістника.

Ґалион, як побачив здвиг народа, що прямував перед намістницьку палату, післав до товпи начальника сторожі, щоб спитав, чого вони хочуть.

Жиди відповіли йому:

— Ми привели на суд бунтаря й домагаємося, щоб ти покарав його.

Ґалион велів сказати жидівській старшині:

— Перше всего розпустіть товпу, що її тут ви привели, а ні то я військом розжену. Що йно, коли товпа розійдеться, вислухаю вас.

Жидівські старшини промовили до товпи, візвали людей, щоб відійшли.

Товпа спершу вагалася, та коли побачила, що сотник готовиться справді військом розігнати їх, відступили від палати та одалеки спинилися невеликими гуртками.

Тоді сотник каже жидівській старшині:

— Тепер можете привести цього бунтаря.

Жиди привели Павла перед Ґалиона.

— Щож ви закидуєте йому, чи він бунтує нарід проти римської держави, проти цісаря, чи що?...

Жиди не знали спершу, що відповісти намістникові на таке питання й говорили тільки разураз:

— Він бунтар, він бунтар!

Та намістник на це:

— Докази, докази дайте!

Тоді Состен жидівський шкільний старшина каже:

— Він намовляє людей проти закону почитати Бога!...

Тут Павло підніс руку й хотів говорити, та заки ще вспів щонебудь сказати, Ґалион підвівся з місця та каже.

— Жиди! Колиб тут була яка кривда, або діло лихе, то я вислухавби вас! Колиж тут питання про слово та про йменя й про закон ваш, то самі собі розбирайте цю справу! Суддею цього я не хочу бути. Ідіть собі.

І каже до сотника:

— Подбай, щоб тутечки був спокій.

Жиди не ждали аж сотник змусить їх вийти й спішно вийшли на вулицю. А там уже ждала товпа Греків християн і поган. Християне тривожилися, що буде з Павлом. А погане теж негодували, бо не терпіли Жидів, а Павла полюбили, хоч і не навернулися ще, однак радо слухали його цалких промов.

— За покривдженими обстає, правди боронить говорили — коринтські міщани ремісники й робітники — він наш приятель.

Як християни побачили Павла, що йшов повагом позаду Жидів, обступили його та розпитували в нього про розправу в Ґалиона.

Жидівські старшини, як уже були на вулиці й не бачили грізних постатей римських вояків, стали голосно розправляти та вимахувати руками.

— Що, що ці пейсачі так вайкають? — питали один в одного Греки.

— А хто їх там знає, хто розуміє, що вони там шваркотять — кажуть інші.

— Не треба розуміти, пізнати по їх

посідання, за це соціялісти втратили 3 мандати в хосен фронтовиків, цебто учасників світової війни.

Смерть в огни.

В китайськім місті Інкоу вибух пожар відчас висвітлювання фільму. Огонь так швидко обняв цілу будівлю, що 82 особи не могло видістатися на двір і згоріло на вугля.

Процес за вбивство 3 хорватських послів.

В Білгороді починається в цих днях процес в справі б. посла Рачіча, який на засіданню скупштини забив 3-ох хорватських послів. Співобвинуваченими в цьому вбивстві є посли Попович, Дреґумін, Івановіч. Обжалованих боронитиме 36 оборонців. Цікавим являється факт, що на салю розправ не будуть впускати нікого з публики. Процес потреває приблизно кілька тижнів і завдяки своїй сензаційности в цілому світі.

Дальше роздирають Україну.

З Харкова доносять, що Цертр. Комісія нац. меншостей при всеукраїнськім ВЦИК-у постановила виділити на Україні три нові районні „републики" для москвичів, а саме в округах ізюмськім, купянськім і старобільськім. Московським сельським советам (кольоністам) на Україні признано право переписки виключно в московській мові.

Анґлійсько-французьке непорозуміння.

Одна з париських ґазет помістила на своїх сторінках розмову з Мек Донельдом. Мек Донельд заявив з великою прикрістю, що між Анґлією та Францією повстають що раз то частіші непорозуміння. В той час, як Франція підноситься сильно на господарському полі, Анґлія угинається під економічним тягарем, що його викликала світова війна. Та Франція не хоче взяти цього на зглядъ та піти на уступки. Партія праці, заявив М. Донельд, не була і не є протифранцуської орієнтації. Вона бажає собі обопільного порозуміння, але опертого на дійсних даних, без якихнебудь жертв з обох сторін. При кінці розмови провідник партії праці заявив, що на випадок, якщо він перебере владу у свої руки, то охочо поїде до Женеви, щоби там співпрацювати з своїм приятелем Бріяном.

Щурі в столиці СРСР.

В Москві в останніх часах так розмножилися щурі, що харчеві маґазини не можуть встоятися перед ними. Ба, навіть у театрах їх повнісінько. У „театрі революції" щурі в часі вистави повибігали з під сцени й бігали по салі та напастували цих, що принесли зі собою їду. Кількоро людей покусали. Коли деякі з цих покусаних жалілися в управі театру то їм відповіли спокійно: „В нашому театрі меньше щурів, як в інших". Таке пишуть московські більшовицькі часописи. Видно й щурам там не рай, коли вже аж людей напастують, щоб здобути собі їду. А може й вони перейнялися більшовицькою наукою. „Що твоє, то моє!" тай беруться силою видирати.

Орлеанська дівиця

В попередньому числі „Правди" подали ми образок зі сьогорічнього пятьсотлітнього ювилею орлеанської дівчини Іванни з Арку.

Хтож була ця дівчина, що її ювилей святкує вся Франція?

Родилася вона 1412 р. по Хр. в Домремі ля Пісей, департаменту Вож. Батько й ненька її були зажиточні люде. Була Іванна дуже побожна та трудолюбна вже з малечку.

А часи були тоді для Франції дуже невеселі. Вже сливе сто літ, бо ще від 1337 р. велася війна Франції з Анґлією, а до того ще й у краю були міжусобиці. І дійшло вже було до того, що в 1417 зайняли Анґлійці столицю Франції Париж. Король Карло VII., що вступив на престіл 1422 р. та не був ще помазаний на короля, мусів тинятися поза столицею. В війську його по тільки невдачах панувала зневіра та розгардіяш. Вже здавалося, що Анґлійці займуть всю Францію.

Ось у таку то ґрізну хвилю зсилає Бог поміч Франції. Іванна любила свою рідну країну й дуже боліла її недоля рідної землі. Вона часто молилася, щоб Бог рятував Францію й її короля. І в сні мала надприродні зяви. Між ин. явився їй у сні св. Михайло й обявив їй, що вона має освободити обложений Орлеан і повести короля Карла VII. до намащення в Реймс. Вона оповіла це батькови й неньці і вони повели донечку до короля, що перебував у м. Шінон. Спершу не довіряли їй та коли король розмовився з нею, всі його сумніви розвіялися. Король вислав її з військом на відсіч обляженому Орлеанови. Несподіваними та наглими нападами відперла вона Анґлійців та освободила Ор-

---

лицях, що дістали від намістника по носі. — каже хтось.

— А дивіть, найбільше кричить та вимахує руками цей Состен.

— А бо він привідця їх. Він то підбурив Жидів проти Павла.

— А що, якби так дали йому памятку про цей день — крикнув хтось. – Ану на Состена...

Товпі не треба було двічі казати. Кинулися до Состена та схопили його між себе й стали частувати буханцями та штурханцями.

— Маєш, рудий Жиде, маєш! — кричали. — Відхочеться тобі напастувати апостола.

Жиди наробили вереску, а кількох побігло знов до намістника:

— Нас напали, нас бють, нас убивають — кричали перед намістником

Намістник здвигнув тільки раменами:

— Що наварили ви собі, те й їджте, я не мішаюся в ваші справи.

І булиб коринтяне може й убили Состена, бо дуже розлютилися були, та тут вмішався Павло й другі християни й їм удалося визволити його з рук розяреної товпи.

Як непишний подався шкільник у свою домівку.

Павло пробував іще в Коринті доволі днів та навчав.

Одного дня зайшов до Аквіли.

В розмові довідався, що Аквіла з Прискилею вибираються в Сирію.

— А це добре складається, бо й я туди думаю їхати, — каже Павло.

Зраділи й Аквіла та Прискила:

— От, і гарно! В більшому товаристві й приємніш і безпечніш.

— Тож дасьте мені знати, як будете готові в дорогу.

— А вжеж — каже Аквіла.

За кілька днів були готові. Їхали з повним возом наметів, що їх сподівався Аквіла продати добре в Ефезі.

— Там з каже Аквіла — я збудуся всего товару тай по добрій ціні. Ефез усе бере, коли тільки товар добрий.

— А вжеж — каже Павло — цеж торговельний осередок, яких мало.

А Прискила зі сміхом:

— Та ти, Павле, не для торговлі туди.

А Павло поважно:

— В такому осередку найбільш небезпек! Іду людей рятувати для Бога.

В Кинхреях перевантажили своє добро на корабель, що мав їх перевести в Сирію.

Що корабель ще зараз не відплив, то Павло з товаришами й Аквіла та Прискила задержалися ще в Кинхреях.

Павло каже до Луки:

— Острижуся тутечки, бо я зробив таку обітницю.

Коли корабель діждався попутнього вітру відплили з Кинхрей. Бистро мчався корабель виплившви з Саронського заливу на Еґейське море попри острови Кикляди, вкінці попри острів Самос до Ефезу.

В Ефезі розпрощався Павло з Аквілею та Прискилою й подався в жидівську школу й там заводив учені розмови з Жидами. А було там уже доволі християн і прихильників християнської науки.

Християне стали прохати в Павла:

— Остань із нами довше.

Та Павло відповів їм:

— Не можу, друзі! Конче мушу свято, що надходить, святкувати в Єрусалимі! Та будьте терпеливі! Я ще поверну до вас, коли Бог позволить.

І попрощався з ефеськими християнами тай поплив ураз із товаришами з Ефезу.

Корабель причалив у Кисарії.

Із Кисарії чимало прочан вибиралося в Єрусалим. Павло з товаришами в Єрусалимі перше всего відвідав християнську громаду, відсвяткував разом із ними свята та потім подався в Антіохію.

Не довго побував ув Антіохії. Відпочавши трохи, зібрав знову своїх товаришів і каже:

(Дальше буде).

——o——

леан. Це відразу зєднало її довіря й прихильність народу. Тепер уже всі повірили, що Бог зіслав її на рятунок Франції. Це додало зневіреним Французам духа й вони відважно, сміливо та одностайно взялися визволяти рідну країну. Під проводом Іванни побивали тепер Французи непереможних доси Анґлійців. Іванна побила славного англійського вожда Телбота та відібрала міста Оґзир, Троа, Шальон, а вкінці й Ремс, де Карло VII. прийняв намащення в прияві Іванни.

Було це в 1429 р. Думала вона тепер очистити всю Францію від ворога. Та серед Французів найшлася партія, яка бажала мира за всяку ціну тай король виявився тут нездатний і його безрадність та недостача одної думки, одностайности в виступах проти ворога довели до сумної невдачі. При приступі на Париж Іванна була ранена й відступила до Льоари. Тоді Анґлійці побили її під Пон Лєвек. Тепер вона вже сама стратила віру в це, що вона має визволити всю Францію, бож це, що в сні приказав їй святий Михайло, вона сповнила: освободила Орлеан і повела короля в Ремс до намащення. Вона покинула в 1430 королівський двір та всеж таки хоч вожди один за одним відступали від неї, ще раз побила Анґлійців під Ляні. Однак при вилазці з Кампієнь, коли закривала відворот війська, попалася в полон Бурґундам, а ці за великі гроші видали її Анґлії. Анґлійці судили її як чарівницю й єретичку й засудили на спалення на кострі в Руан. Вона на суді відповідала дуже спокійно та розумно.

Щоб не карати її смертю присилували її відприсягнути, себто відректися від віри в своє післанництво. Знесилена переслухуваннями вона послухалася й її помилували на досмертну тюрму. Та вскорі вона відкликала своє відречення й її знов засудили на смерть і 30. травня 1431 р. спалили на кострі. 19-літня дівчина вмерла з великою відвагою й вірою.

На домагання родини велів Карло VII відновити процес і суд у 1450 р. проголосив її невинною. Від цього часу Французи вважають орлеанську дівчину Іванну з Арку національною героїнею. 30. травня 1920 р. святійший Отець проголосив її святою.

Поява й виступ Орлеанської Дівчини це один із багатьох доказів, що Бог вірного народу не опускає й у біді зсилає йому чудесну поміч. Бо справді була це чудесна поміч, де молода, недосвідна дівчина веде військо й перемагає ворога.

КАРДИНАЛ ГАСПАРРІ ПЕРЕД ФРОНТОМ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН

По акті помирення Церкви з італійською державою, кардинал Гаспаррі ступає в часі торжества основання опацтва Бенедиктинів у Римі перед парадним фронтом італійських військових частин і на їх військовий привіт оружям — благословить їх.

З церковних справ

Беатифікація Основника Чина Салезіянів.

В церкві св. Петра в Римі відбулося величаве торжество беатифікації (проголошення блаженним) Основника Чина ОО. Салезіянів Дон Боска. В торжестві взяло участь около 50 тисяч осіб. В пополуднevих годинах удався Св. Отець до церкви св. Петра, щоби тут віддати честь новопроголошеному блаженному.

Парлямент Італії приняв конкордат.

Парлямент Італії приняв 375 голосами проти двох лятеранську угоду між Ватиканом і Квіриналом, а законопроєкт про правничі постанови конкордату та про релігійні стоваришення принято одноголосно.

Новий гр. кат. Епископ.

Апостольська Столиця іменувала нового гр.-кат. Епископа для Канади, Впр. о. Василя Ладику, ЧСВВ. Епископ-номі-

В. ГОРОД-СЬКИЙ.

У вечірній самоті

Весняний, приємний вечір. За далекими горами заховалося голубе сонічко. Лиш облаки палають на заході та хмаринки купаються в соняшнім, золотім промінню. Над свіжо вмаєними деревами дзвенять хрущі, щебечуть пташки між гіллям, привіт теплій весні засилаючи.

Сиджу в садку, серед розцвілих яблунь і вишень. Повною груддю вдихую весняне, чисте повітря. Кругом мене спокійно й самітно. Тільки час до часу долітають до мене звуки весняної пісоньки.

Я у вечірній самоті. Мої думки мчать далеко-далеко, у давні, предавні часи на Вкраїні, в княжі, вольні часи. Переді мною виринає стара, княжа Україна враз з усіма своїми багацтвами. І неначе бачу перед собою ці розлогі, врожайні лани, безмежні, буйні степи, старезні, непроходимі ліси... Бадьоро пливе через країну цю дужий Дніпро, оживлює її своїми водами. Над ставами, лісами та гаями уносяться цілі хмари пташні, а в лісах блукає безліч звірини. А все це належить до господаря землі цеї багатої.

У вишневих садах заховалися поодинокі села та хуторі; своїми величавими церквами красуються скромні місточка й більші городи-міста.

Вільне, тихомирне життя у тихому цьому краю... Щасливо плугатор оре свої власні ниви; безжурна, весела пісня лунає по всій Україні. В обороні вітчини, у походи на хижих чужинців йдуть князі та лицарі цеї землі й у походах набувають собі чести — слави.

Сонце приязно всміхається з блакитнього неба і розсилає по всій цій чарівній країні своє благодатне проміння. І так гарно, так любо в цьому вільному, спокійному краю...

— — — — — — — — — —

Находять зловіщі хмари, заслонюють золоте сонце на блакитнім небі — і тихий, свобідний край перемінюється в країну горя, недолі та знищення. Не лунає вже милозвучна, вкраїнська пісня, не процвітає вже тихомирне життя на Вкраїні. Замісць цього розносяться стони мучених, колись так щасливих жителів багатої землі.

— — — — — — — — — —

Минають так століття. Аж знова завитав на Україну гарний ясний день. В цей великий день, кождий, кому тільки забилося живійше серце в груди, спішив витати золоте сонце — волю дорогу. Ах, як дуже зраділи ним всі правдиві сини України! А сонічко-воля виглянувши на хвилю зпоза хмар, знову скрилося в них. І знову часи вижидання...

— — — — — — — — — —

Я у вечірній самоті, окружений цвітучими деревами та тінями ночі. На синє небо виринає блідолиций місяць і ясно освічує все кругом. У його срібнім світлі дерева й билини різблять на травах ріжнородні, дивні тіни. А всюди так тихо, всюди так спокійно. Ні легіт-вітрець не шелесне між вкритими зеленню гильками, ні пташина ніде не відозветься. Здається, що по цілоденнім труді заснуло й спочало все живуче. Та ні, бо ось недалечко від мене гомонить життєрадісна, воскресна пісня. Це весела молодь співає многоадійне Христос воскрес. Могутніє спів молоді й у даль несеться.

Радісний, воскресний цей спів будить мене з глибокої, хвилевої задуми. Наче цілючим бальсамом являється цей спів в цю хвилю для моєї душі. З новою, живійшою вірою та надією рішаюся іти в дальшу життєву путь і провести життя у праці для прискорення великої хвилі.

——o——

нат уродився 2. серпня 1882 р. в Галичині, до ґімназії ходив у Дрогобичі, до Чина вступив 1. 8. 1903, торжественні обіти зложив 28. 8. 1909 р. в короткий час опісля виїхав до Канади, де й укінчив богословські студії в Монтреалі, де є центральний католицький семинар. По висвяченні весь час працював як місіонар в Канаді, котру пізнав дуже докладно. Нема сумніву, що новий Владика застає тяжкі відносини на своїм місійнім терені величини Европи та що дальший шлях його праці певно не буде вистелений рожами. Для опанування тамошних відносин треба великої саможертви. Желаємо новому Владиці витревалости й успіху на його шляху.

Послухання у св. Отця.

Св. Отець принявши на послухання учеників ґімназії оо. Єзуїтів з Венеції, виголосив промову, в якій сказав, що Церква має право й обовязок виховувати молодь у своїм дусі, бо се виходить з надприродної місії Церкви на землі. В тій справі Церква не уступить і навіть в ніякі торги вдаватись не може.

Св. Отець прийняв недавно баварського премєр-міністра, Гельда, котрий у звязку з ювилеєм, зложив Йому побажання іменем баварського уряду. Премєр Гельд вручив Папі, як ювилейний дар копію славного малюнку з замкової каплиці в Блютенберґу. Малюнок сей походить з XV. ст. і представляє глибоко продуману концепцію Христового Царства. Св. Отець, котрий перед кількома роками установив у цілій Церкві свято Христа-Царя, виявив велику радість із сього ювилейного дарунку.

Італійський король у Ватикані.

Стріча італійської королівської сімї з папою відбудеться небаром після виміни ратифікаційних актів. У Ватикані устійнили вже протокол королівської гостини. Протокол цей схожий до протоколу гостини еспанського короля. З королем будуть: королева, наслідник престолу й усі князі савойської родини. Завдяки цьому гостина мала би святочний характер. Притотування до самостійного істнування папської держави поступають скоро. Інавґурацію телеґрафічного уряду в Ватикані переведе папа, який розішле повідомлення до шефів держав у дні ратифікації.

Вісти з Ромунії.

Уніяти католики ромунського обряду дбайливо працюють над реліґійним поглибленням свойого життя. Приміром під тим оглядом є передовсім університетське місто Клюй, де систематично відбуваються прилюдні реліґійні конференції. Всіх уніятів гр.-католиків у Ромунії є 1,800.000 і вони мають своїх добрих заступників у соймі й сенаті. Премєр-міністер Манів (Маню), се практикуючий греко-католик, а в сенаті крім митрополита Василя Сучію й трьох уніятських епископів засідає ще 4 світських ромунських уніятів.

Греко-католики в Мадярщині.

Греко-католиків у теперішній мадярській державі є около 90.000 і вони становлять 1.2 проц. всього населення держави, якого число подає найновійший „Катол. угорський альманах“ 7,945.878. Римо-католиків на Мадярщині є 65 проц., протестантів (3/4 кальвінів) 27.5 проц., жидів 6.2 прц. Найбільший приріст виказують католики. Родини католицькі, а передовсім греко-католицькі перевищають числом дітей всі инші віроісповідання.

—о—

ІВАН ГЛАДИЛОВИЧ.

Майно зобовязує...

ЗМИСТ: **Церква опрокидує погляди соціялістів і капіталістів. — Право власности є обмежене. — Обовязок допомагати бідним. — Длячого такий обовязок істнує? — Закон Бога. — Чи є противорічности в науці Катол. Церкви? — Повинности й обовязки богачів.**

Вже з попередних викладів науки Св. Вітця Льва XIII., яка міститься в письмі „Про робітниче питання“ знаємо, — християнська Церква рішуче обстоює **право власности, як природне право кожної людини.** Ізза сего Церква засадничо противиться „наукам“ соціялістів і комуністів, котрі посідання власности вважають звичайною грабіжжу та насильством багатих над бідними. Виринає питання: чи Церква опрокидуючи погляди соціялістів, заступає і голосить у питанню власности переконання й погляди противного табору, себто капіталістів?

Щоб не розводитись довго над сим питанням, відповімо коротко: Ні. Церква має свій власний, окремий як від соціялістів так і капіталістів, — погляд й розуміння права власности. Бо коли соціялісти те право зовсім хочуть знести (скасувати) та його не признають, то навпаки капіталісти вважають, що **право власности** й випливаюча зі стану посідання **право уживання,** нічим не є обмежені. Оба погляди є ложні й Церква устами Св. Вітця Льва XIII. навчає, що **право приватної власности є обмежене, бо користування власністю повинно в певній мірі належати також і до инших людей.**

Людина — вчить Церква — не повинна вважати приналежні їй речі сего світа своєю **особистою** власністю, а радше **спільною** і тому вона повинна бути завжди готова поділитися багацтвами з тими, що є в біді й направду потребують помочі. Так учив Божественний Спаситель і Його апостоли й так поступали в перших часах і нині ще поступають правдиві християне. Розуміється, що нема обовязку помагати иншим зі шкодою для себе і своєї сімї, відбирати свому голодному ротови, щоби заспокоїти голод другого... Навіть не обовязаний ніхто давати другим се, що є потрібне до приличного й відповідного станови удержання своєї особи: бо ніхто не обовязаний жити невідповідно свому станови. Але коли задоволиться конечність і приличність, то обовязок нашим є **давати зі злишного бідакам** (милостиню) — каже св. євангелист Лука.

І папа Лев XIII. пояснює далі, що се є обовязок християнської любови, а в крайній нужді навіть обовязок справедливости. Обовязок сей не наложений вправді на нас людськими законами (судовою дорогою не можна сего домагатися), але є се закон Господа нашого Ісуса Христа, Котрий всяку жертву виявлену убогим відносить до Себе: „Щонебудь зробили ви одному з сих менших братів, мені зробили ви... (Мат. XXV., 40).

А чому людина є обовязана помагати другим? Чому вона, хоч і є власником свого майна, є зобовязана допускати й инших до користування ним? — Свята католицька Церква, устами свого великого Пастиря Льва XIII., відповідає на сі питання так: кому Бог дав більше дібр чи то тілесних і зовнішних чи то душевних, то дав йому їх на те, щоби він як вибранець Божого Провидіння уживав їх не тільки для свого усовершення, але й для користи та облекшення важкого положення других.

Тому кождий багатир повинен тямити, що багацтва дано йому не длятого, щоби він їх безплідно збільшував, а длятого, щоб ними розумно могли користуватися й він сам і бідняки, котрі терплять нужду.

Чи така наука Церкви не противорічить тому, що Церква, як те вже вище було сказане, признає за кождою людиною право особистої власности й право дідичення? — Такий закид моглиб зробити Церкві капіталісти, але він був би зовсім неоправданий. Церква признає не тільки те, що власність після права належиться окремим людям, але також і те, що кождий повинен жити відповідно здобутому ним положенню й званню (станови). Длятого Церква не осуджує міністра, що замешкує більший дім, бож ясно, що він мусить уладжувати й більші приняття й взагалі як представник держави жити на ширшу скалю. Не осуджує вона також багатого торгівця, промисловця й землевласника, котрі відповідно свому положенню й тягарям несеним на користь цілої держави, мають право на більше використання добродійств земного життя. Але завсіди осудить Церква сего міністра, промисловця, торгівця або землевласника, котрий ціллю свого життя поставить особисте збогачення і котрий замість цього, щоби з решток своїх доходів широко допомагати біднякам, буде ті надзвичайні свої доходи обертати на непотрібну розкіш або на капіталізацію (збільшування капіталу), через що відбирається хліб у голодних. Осуджуючи всякі фізичні насильства над таким чоловіком, Церква напоминає його (богача), що й він колись буде мусіти одвічати за себе і своє майно. Кому більше дано, від сего й жадається більше.

Зокрема не повинні богачі забувати, що Христос з особливою любовою відносився до бідаків. Бути бідним, працею власних рук заробляти на хліб щоденний, се не є нечесть: Блаженні убогі і всі ті принижені, котрі всю свою надію покладали в Бозі, бо їм, буде дане царство небесне. (Лука VI. 20). Христос взиває до себе всіх струджених і обтяжених клопотами та обіцює їх потішити. (Мат. XI. 28).

Отсе прихильне відношення Ісуса Христа до вбогих, повинні мати на увазі богатирі й значні люде: вони повинні покоритися та по братерськи обняти сих, котрим не щастилося в матеріяльнім

життю. І тоді лише оба табори, багатирі й бідняки, зрозуміють, що всі люде походять від одного Отця, що всі вони однаково відкуплені та піднесені Христом до гідности синів Божих та що через те злучив їх між собою Христос правдивим братерством. Тоді також зрозуміють люде, що всі природні достатки, маєтки се дари Божої ласки призначені для цілого людства і що тільки негідні будуть позбавлені участи в користуванню небесними добрами.

——o——

ДОПИСИ

ЗОЛОЧІВ. *(З нагоди першої матури в укр. приватній ґімназії).* Цього року, в місяці травні відбулися перші іспити зрілости в укр. приватній ґімназії з правом прилюдности в Золочеві. Подія ця важна не лише тим, що Золочів діждався вкінці своєї повної, 8-клясової ґімназії, але також і тим, що можна сподіватися, що з молодих абсольвентів ґімназії вийдуть громадяни взірцеві та свідомі а заразом щиро віддані своїй народній справі. З цього приводу для ширшого круга читачів „Правди“ цікавим буде мабуть пізнати дещо з історії золочівської української ґімназії. Заснована ця ґімназія в осени 1920 року. Почини до заснования дала свідоміша частина громадянства і шкільна ґімн. молодь, що по траґічнім 1919 році опинилася без своєї середної школи. Вдячність вимагає згадати на цьому місці передусім імена таких визначних наших громадян, дуже заслужених при заснованню і перших початках проводження ґімназії, а саме Впр. о. дир. М. Хмільовського і Вп. проф. М. Бараника. Вони головно, дали тривкі підвалини під прив. ґімназію в Золочеві й допровадили до цього відрадного явища, що сьогодні ґімназія числить около 300 учнів, переважно селянських дітий. Перша наука, яка відбувалася в золочівській ґімназії, мала характер лекцій, так, що учні з кінцем шкільного року здавали іспити в державних ґімназіях. Вкоротці одержала ґімназія більше професорських сил, набула право прилюдности й наука пішла правильно. Вже від самих початків розвинулося прекрасно життя ґімн. молоді (пр. пласт, гуртки драматичний, спортовий і ин.). Належить згадати, що кождого року з нагоди роковин смерти Т. Шевченка улаштовує ґімн. молодь концерт, а ювилей св. свщм. Йосафата відсвяткувала незвичайно величавим святочним вечером в грудні 1924 р.

Християнський провід ґімназії не подобався був горстці золочівських демаґоґів, яких бажанням було переймити управу ґімназії та виховувати молодь у вільнодумстві. Одначе шалена, руїнницька їхня робота їм не повелася, бо громадянство дало їм належну відправу. Сьогодні золочівська ґімназія тішиться дальше гарним розвоєм, який в першу міру завдячує своєму щирому опікунови, катехитови й управителеви Впр. о. дир. Хмільовському.

На одну дуже важну справу треба ще звернути увагу нашому громадянству. Є це потреба дому, в котрім містилася би ціла українська ґімназія, бо досі наука відбувається аж у двох, від себе далеким простором відділених домах. Час, щоби наше громадянство, враз із будовою бурси ім. Григорія Кузьми, застановилося також поважнійше над потребою будови дому для української ґімназії в Золочеві.

Вкінці згадати треба, що ґімназія в Золочеві потерпіла одну болючу страту в особі пок. проф. Володимира Домбровського, знаменитого педаґоґа-письменника, що в перших днях червня 1925 року перенісся до вічности. *Знакомий.*

——o——

МОРСЬКІ ПОТВОРИ

По нагальній бурі море викинуло на берег ціле стадо приголомшених молодих китів.

Чому збіжжа подешевіло

Є кілька причин. Перша й може найважніша це сподівання добрих врожаїв цего літа. Бо всюди в Европі й Америці стан засівів знаменитий. Лише в одній Ромунії трохи гірший.

Другою причиною є великі запаси минулорічного збіжжа. Їх власники стараються за всяку ціну збутися, аби було де примістити нове збіжжа. Зачалися прямо перегони в випродаванню минулорічного збіжжа та в знижуванню цін.

Третя причина, спеціяльна для польських відносин — це державні збіжеві резерви. Державний Банк Рільний закупив в осени коло 6 тисяч ваґонів жита та коло 3 тисячі ваґонів пшениці, аби кинути їх на ринок на переднівку. Думав заробити. Тимчасом грубо стратив. Бо платив за жито від 36 до 42 зл., а тепер продає по 30 зл. або й дешевше. До того ще виявилося, що збіжжа резерв, вислане за границю є напів зігниле й це також причинилося до подешевління польського збіжжа.

Після таких великих невдач державної збіжжевої господарки, повинно селянство рішуче домагатися знесення всіх мит на збіжжа та обмежень вільної торговлі. Бо вони найбільше шкодять селянству.

——o——

Данилка Сокири слово щире

Знов чогось похолодніло, а нам треба так тепла, бо за довго було біло, всьому допекла зима. Заслонили хмари сонце тай довкола сіро так, сплакалось дощем віконце і немов кліщами рак, душу так нудьга хапає. Дощик, він потрібний нам, та той холод то біда є, він немов червоний хлам, продираєсь аж до кости... Коли я уже при тім: виканьте за гори, мости, щиро раджу вам усім, всі ці „Праці“, „Землі й Волі“ „Гром.-Голоси“ та „Сельроби“, бо мов в бараболі в полі поналазять шкідні хроби, пхаються вони нам в хату не на користь, а на шкоду. З дурноти, чи за заплату нашим ворогам вигоду роблять ці паперу шмати, зменьшують лиш наші сили, лекшеж прут один зломати, ще у школі нас так вчили — тож здавна вже вороги свари, чвари і ріжниці, щоб нас знищить до ноги, нам навозять зза гряниці: „Він буржуй, ти пролєтар“ ширять в нас таку „науку“. „Ти його буком вдар, а скінчиш свою тим муку“. Миж мов нерозумні діти, що не знають в чім отрута замість справжньої освіти, слухаємо баламута. Баламут знай баламутить і знахора удає, тут підбрешетам закрутить, аби вийшов на своє. А ми йдемо всі за ними мов теля на мотузку манівцями болотними на недо-

леньку гірку. Хоч не знаєм в чім ріжниця у правих і у лівих, кожний люто вже свариться, голову дає за тих дурисвітів, баламутів і терпить за них нераз, а їм що? Їм там не бути, їм платня з червоних кас. За гру вірну на їх трубах. Ворог вже смієсь в кулак: „Будуть нам топити в грубах, як ріжнитись будуть так! От таке то лихо наше, от така біда у нас, нам сварня, а другим каша — бо вони шанують час і не тратять на роздори, а працюють щирі, згідні і в них повні все комори тай вільні вони, свобідні.

Та ще не скінчив я листа як те сонце засвітило, синє небо тепер чисте аж глядіти на світ мило. Вірмо що і в нас так буде, нам засвітить сонце згоди, зникнуть із очей полуди, і брудні пропадуть води. Дайже Боже труду, згоди, поможи нам Божа сило, каламутні минуть води. Ваш

Сокира щей Данило.

——o——

НОВИНКИ

Хліборобська школа в Бережниці, почта Стрий, стала від 1. квітня 1929 р. державною школою. Умови прийняття такі: 1) скінчений 15 рік життя, 2) скінчена всенароднян школа, 3) здоровна здатність. Подання вносити до дирекції школи по кінець липня. Залучити до подання шкільне свідоцтво та лікарське свідоцтво. В початках вересня покличе дирекція до іспиту з польської мови та з рахунків (чотири ділення десятинними дробами). Оплата 40 зол. місячно й до нового року нікого не звільняють від цеі оплати. Повинні й Українці користати з цеі школи. Учні, що скінчать цю школу дістають у дирекції посади аґрономів або в хліборобських орґанізаціях.

Згинув від грому. В Крехові вдарив грім на пасовиську, на якому було саме три жінки. Всі три поранило, на щастя легко. Сумніщі наслідки мав удар грому в с. Демянці підністрянській. Селом переїздила підвода. Грім ударив у візника та вбив його на місці.

Утопився в часі купелі. Оноді втопився в часі купелі в Пасічній Іван Древняк, 18-літній учень 1. року торговельної школи. Батьки й матері повинні звернути увагу дітям на небезпеку в часі купелі в глибоких місцях.

Випадки в шлеських копальнях. В копальні „Павел“ недалеко Хебдя трапився страшний випадок. А саме робітник Віктор дістався під розгонове колесо вінди, котре відтяло йому голову. — В копальні „Клеофас“ привалила брила вугля робітника Степана Олексу, який згинув на місці.

Реґуляція рік у Польщі. Міністерство публичних робіт випрацьовує плян реґуляції більших рік в Польщі. Передовсім уреґульована буде Висла від Варшави до Ґданська, що коштуватиме коло 250,000.000 і скінчиться за 15 літ. Потому будуть уреґульовані допливи Висли. Опісля получать Вислу з Вартою через озеро Ґопло. Канали потрібні в тій ціли мусілиб мати коло 20 км. довжини.

Місточко в огні. Місточко Колки, луцького повіту, навістила пожежа. Більша частина місточка згоріла, заки хто небудь подумав про рятунок. Досі відомо, що жертвою пожежі, яка вибухла ніччю, впало 177 домів разом з господарськими будинками. Почтовий уряд, постерунок поліції, школа, церква і костел не згоріли. Втрати виносять більше як мілїон золотих. Телеґрафічне й телефонічне получення з Колками перерване, наслідком чого не можна було ще довідатися про подробиці катастрофи.

Чому тютюн подорожів? Останнє подорожіння тютюну наступило тому, бо була завелика ріжниця між папіросками а тютюном і через те мало папіросок продавалося.

Знову буде біла мука. До тепер могли видавати млини лише 70 процентову пшеничну муку. Тепер міністерство внутрішних справ заповіло, що за кілька днів будуть знесені всі обмеження та що знову можна буде продавати білу муку.

Крівава бійка селян з поліцією. Дрогобицький повітовий Виділ вирішив залісити частину громадського пасовиська в селі Підбужі. В тій ціли виїхала до Підбужа повітова комісія, яка мала оцінити, котрі частини пасовиська треба залісити. На залісення пасовиська не погоджувалися селяне з тої причини, що по залісенню якогось простору пасовиська, вони не малиб де пасти своєї худоби. Тому вони зібрались, щоби громадою запротестувати проти постанов комісії. На місці зявилася зараз поліція й прийшло між нею та селянами до конфлікту, наслідком якого ранено селянина Івана Смоляка й арештовано 11 осіб, в тім дві жінки.

Бурі й зливи. Над Борщевом пройшла перед кількома днями сильна буря, що спричинила обірвання хмари. Наслідком зливного дощу піднеслася вода в потічку, що пливе через Борщів, замулила огородові засіви та поробила великі шкоди. Так само обірвалася хмара над Саранчуками й частинно над Потуторами бережанського повіту. Зливний дощ поробив значні шкоди в полі, винищуючи в кількох місцях цілковито засіви. Дня 18-го травня між 18-ою й 20-ою год. наступило обірвання хмари в любачівському повіті. Великі маси води залили село Гатірячко й доокличні поля. На просторі біля 50 морґів вода цілковито знищила засіви. Дім, що стояв на полю, знищений. Мости на дорогах позривані. Господар Михаловський, що вертав возом з поля, втопився, а тіло його знайдено щойно на другий день.

Чи цукор подорожіє? Власники цукроварень роблять старання, аби їм влада дозволила піднести ціну на цукор. Кажуть, що більше як половину цукру мусять продавати за границю понизче власних цін і через те поносять великі страти. Ті страти хотілиб собі відбити вищими цінами в краю. В краю цукор продається по 1.65 за кґ., а за границю вивозиться його приблизно по ціні пів золотого за 1 кґ., кошти вироба 1 кґ. коштують коло 0.70 зол. Дивно, що всі цукроварні нарікають на страти, мимо того, що річно заробляють грубі мілїони.

Нові ціни хліба у Львові. Від 27-го травня обовязують у Львові такі ціни хліба: 1 кґ. темного житнього хліба 0.35, білого 0.45. Булки так як дотепер. 1 кґ. пшеничної муки 0.80 зол.

Почта папської держави має випустити з початком червня ц. р. першу серію почтових значків. Ся серія складатиметься з 15 значків ріжної вартости і з двох значків на листи з поспішним доручення.

Коротенькі господарські пригадки

Коли не хочете, щоб рій множився, то зачинайте витрясати повні щільники та вставляйте порожну або штучну вощину в улії.

Винищуйте хабаззя.

Винищуйте гусениць.

Обезпечіться перед градобиттям.

У курей що несуться треба звертати увагу на це, щоб вони не тратили на вазі. Коли тратять на вазі, давайте їм більше зерна.

Півням (когутам) давайте сильніший харч.

——o——

Смішне

ЩО НЕ МОЖНА, ТО НЕ МОЖНА.

В Німеччині є закон, що налоговим пиякам не вільно продавати алькогольних напитків. Їх імена виписують на папері й вивішують по шинках. В одному шинку в верховинському селі на Шлеську висить такий папір, а на ньому списані поіменно всі пияки в селі, що їм не можна продавати напитків. Ляндрат (член окружної управи) зайшов раз у шинок, щоб пересвідчитися, чи шинкар додержує приказу. Коли так довше сидить у шинку, почув нараз спрагу й каже дати собі склянку пива. Та шинкар на це:

— Із цього не буде нішо! Прикро мені, пане раднику, та мені не вільно дати вам пива...

— Якто, чому?

— Ано, бо ви є на списі пияків — відповів шинкар і показав на папір, що висів на стіні. А там було так:

Урядове оповіщення:

Ось тут названим не вільно продавати гарячих напитків:

кравець Осип Рупіх,
боднар Карло Зіфель,
ковальський челядник Омелько Піхлер,
панна Павля Тімпель,
наймит Фрідолін Ґлюкель

— — — — — — — —

(підпис:)
Королівський ляндрат.

Від Адміністрації

В останньому числі „Правди“, в рубриці оголошень, зайшла помилка при складанню. — Дяка пошукує гр.-кат. парох. Уряд **в Джурові,** а не в Джурині, як це було мильно подано.

Відповідальний редактор Антін Лотоцький. **В друкарні Сп. „Діло“, Львів, Ринок 10.**